

Uspešno dogovarjanje

Ze dve leti se dogovarjamo, da bo Puharjeva ulica zaprta za ves promet in parkiranje, pa še do danes to dogovarjanje ni uresničeno. Ko smo vprašali urad za promet, so nam odgovorili, da so to oni predlagali, sedaj pa je zadeva v občinski pristojnosti in bo o tem razpravljal svet za komunalne in gradbene zadeve. Tako se mi dogovarjamo, naši najmlajši na otroškem igrišču v parku Lenina pa še naprej vdihavajo izpušne pline.

Dne 1. junija 1973 smo se dogovarjali s predstavniki občine, krajevne skupnosti »Ajdovščina«, stanovanjskega podjetja DOM in uporabniki poslovnih prostorov o pasaži Nebotičnik.

Dogovorili smo se da se bodo dela pri ureditvi pasaže začela v drugi polovici julija. Uporabniki poslovnih prostorov so tudi za ta čas planirali dopuste.

Ko smo vprašali na občini Ljubljana Center, kaj je z zadevo, so nam povedali, da so 17. julija 1973 dobili vlogo od stanovanjskega podjetja DOM, s katero prosi za gradbeno dovoljenje.

Dne 20. junija 1973 je zasedal gradbeni odbor za gradnjo šol in otroških vrtcev iz samoprispevka občanov in sprejel programske osnove za dozidavo osnovne šole Prežihov Voranc.

V Dnevniku, dne 12. julija 1973 pa smo brali, da je upravni odbor sklada ljubljanskih občin za gradnjo osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov pri Temeljni izobraževalni skupnosti Ljubljana zavrnil potrditev programskih osnov za osnovno šolo Prežihov Voranc, ker nanje še ni dal pristanka gradbeni odbor. Nov pospešek dogovarjanja.

Ko se dogovarjamo o človekovem okolju, ugotavljamo, da na otroškem igrišču v parku Lenina ni košaric za smeti, čeprav smo se o tem dogovarjali. Še dobro, da mladinci vsako jutro počistijo igrišče.

V. J.

V teh poletnih dneh dobre de, če ziademo tudi na teraso Nebotičnika, se razgledamo po mestu in ugibamo, kje je kaj in kje kaj novega.

Zakaj je prišlo do sprememb v programu za preskrbo Ljubljane s pitno vodo?

Na 46. seji občinske skupščine je bil sprejet v razpravi o delu uprave za inšpekcijske službe za leto 1972 naslednji sklep:

»Mestni vodovod naj obrazloži, zakaj je prišlo do tako bistvenih sprememb v programu za preskrbo Ljubljane s pitno vodo.

Program za preskrbo Ljubljane s pitno vodo je treba uskladiti z gradbenim urbanističnim načrtom ter ekonomsko in urbanistično preveriti upravičenost in utemeljenost zaščitnih con sredi mesta Ljubljane. Pojasniti je potrebno, ali bo treba pitno vodo klorirati.

Mestni vodovod Ljubljana je poslal naslednji odgovor: »Mestni vodovod Ljubljana je leta 1969 izdelal perspektivni program razvoja za obdobje 1970 do 1978. S tem programom so bile začrtane osnove za gradnjo novih vodovodnih objektov in naprav ter širjenje vodovodnega omrežja. Skupščina mesta Ljubljane je ta program tudi sprejela in potrdila.

Vendar programa niso uresčevali po načrtu. Vzrokov za odstopanje je več, glavni pa so ti:

- razvoj mesta je bil hitrejši, kot je bilo predvideno.
- poraba vode izredno hitro narašča,

— postopki za pridobivanje zemljišč, lokacijske dokumentacije in gradbenih dovoljenj so še zamudnejši, kot so bili pri sprejemanju programa,

— financiranje ni potekalo po programskih zasnovah; kredite so odobraval še sredi gradbene sezone,

— inflacija in višji stroški pri črpanju vode so vplivali na zniževanje lastnih sredstev,

— ocene gradbenih storitev in reprodukcijskega materiala so se neprestano zviševale ter vplivale na podražitev objektov in omrežja.

Zaradi tega smo decembra 1972 izdelali rebalans razvojnega programa Mestnega vodovoda za obdobje 1973—75. Ta izhaja iz bistveno spremenjenih pogojev gospodarjenja v letu 1970—72 in je posledica deformacij na področju stanovanjske gradnje v Ljubljani. Rebalans daje poseben poudarek vodnim virom, njihovim zaščitni, primarnemu omrežju ter predvidenim investicijam mestnega pomena. Upošteva pa tudi odločitve o etapni in usmerjeni stanovanjski gradnji ter je tako tudi usklajen z urbanističnimi načrti.

Dejstvo je, da se naravne zaloge pitne vode na ljubljanskem polju zmanjšujejo, istočasno pa poraba vode naglo narašča. Pri sedanjem naraščanju porabe lahko iz naravnega dotoka oskrbujemo Ljubljano le še dobri dve leti. Manjkajoče vodne količine delno lahko dobimo na Sorškem polju. Zagotoviti pa je potrebno popolno zaščito tega območja in določiti način izkoriščanja vodnih količin za posamezna interesna območja. Seveda pa je potrebno pridobiti tudi velika dopolnilna finančna sredstva za uresničitev tega projekta. Drug, cenejši vodni vir pa je bogatenje podtalnice ljubljanskega polja. S tem načinom bi bili racionalneje izkoriščeni bližnji vodni viri, četudi bo potrebno rešiti še vprašanje kvalitete vode. Ze danes pa je jasno, da se Ljubljana ne more odrediti zalogram pitne vode na ljubljanskem polju. Sorško polje ali pa bogatenje podtalnice predstavlja le razliko manjkajočih vodnih količin za predvidene potrebe. Zato je jasno, da moramo obstoječe vodne vire čuvati. To pa lahko dosežemo le z doslednim spoštovanjem zaščitnih območij ob črpališčih v Klečah, Hrastju in Šentvidu. Sedanja zaščitna območja nikakor niso prevelika. Obstaja bojazen, da bodo pri intenzivnejšem črpanju deprezijski lijkali prestopili predvidene meje.

Vedno intenzivnejša zazidava stanovanj, industrijskih objektov, skladišč za kemijske snovi in naftne derivate, bencinske črpalke, cisterne nove gramoznice, gradnja cest čez zaščitna območja in stara naselja brez kanalizacije — vse to pomeni nevarnost za onesnaženje podtalnice. Ker mesto brez vode ne more živeti, je nujno, da bi se moral urbanistični razvoj mesta bolj prilagoditi potrebam vodne preskrbe. Kemične in bakteriološke analize vode, ki jih za Mestni vodovod redno opravljajo na Zavodu za zdravstveno varstvo, kažejo na to, da za sedaj še ni izrazitega poslabšanja kvalitete vode. Vendar imamo v razvojnem programu predvideno nabavo nekaj kloratorjev, ki jih bo možno, če bo potrebno, vključiti v obstoječe naprave.

Proslava dneva borcev

V Domu upokojencev na Taboru smo člani Zveze združenj borcev NOV v torek, 3. julija popoldne slovesno proslavili praznik borcev 4. julij. Udeležba je bila razveseljiva.

V veliki jedilnici so se zbrali vsi še pokretni borci in aktivisti našega doma. Vseh članov Zveze združenj borcev NOV je v domu 56. Med njimi jih je tudi več iz zveze korških prostovoljcev za severno mejo 1918-1919.

Vlado Šenk-Gaber je imel nagovor. Predstavniki borčevskih organizacij so potem obiskali vse bolne in nepokretne po sobah doma.

V Domu upokojencev na Taboru živi poleg še zdravih bivših borcev in predvojnih aktivistov tudi več mater, katerim so v borbi padli možje in sinovi in v internaciji in fašističnih zaporih pomrli sinovi. Tu so vojni invalidi, nekdanji izgnanci. Tudi več bolnih, onemoglih in ostarelih borcev in aktivistov se ni moglo udeležiti tovariškega srečanja zaradi boleznih.

Četudi stari in bolelni, sta se tega tovariškega srečanja udeležili dve materi v borbi padlih sinov. V jedilnici sem opazil 86-letno Frančiško Skalka, mater treh padlih sinov. Za vse tri borce ima spomenico.

Tudi mati padlega partizana, 90-letna Urška Rozman je prišla na srečanje borcev.

Med srečanjem bivših borcev smo bili pogoščeni s pijačo in jedajo. Med nas je prišla direktorica Meta Bele, ki je kot rezervni major bila v partizanih, sedaj pa uspešno vodi dom.

Veselo razpoloženje je med srečanjem članov Zveze združenj borcev NOV to popoldne poživel Lojze Artač, ki je zapel spodbudno pesem.

Anton ZRNEC
Tabor 10, Ljubljana

Stiska domov za starostnike

Do 12. junija 1973 so zaprosili občinsko skupščino Ljubljana Center za dodelitev finančne pomoči naslednji domovi:

Naziv zavoda	Višina zaprosila	Odobrena sredstva
— Dom Bokalce	200.000	30.000
— Dom počitka Tisje	60.000	10.000
— Dom počitka Impoljca	538.450	—
— Zavod »Sprejemni center«, Lj.	30.000	—
— Demonstracijski eksp. center za dnevno varstvo in del. usp. duševno prizadete mladine, Lj.	10.000	10.000
SKUPAJ:	834.450	50.000

Domove počitka po Sloveniji, v glavnem v starih gradovih, kjer so bivalne oziroma življenjske razmere slabe, je nujno potrebno izboljšati. Do leta 1975 morajo domovi za ostarele izvesti nujne sanacijske programe, ki zajemajo izboljšanje osnovnih življenjskih razmer ostarelih v teh domovih. Za realizacijo sanacijskih in obnovitvenih programov domov za starostnike po Sloveniji se ti obračajo s svojimi prošnjami na vse tiste občine, katerih občani so vključeni v njihove domove.

V navedenih domovih je naslednje število naših občanov:

— Dom Bokalce	48 občanov
— Dom počitka Impoljca	12 občanov
— Dom počitka Tisje	7 občanov
— Sprejemni center Ljubljana	20—25 občanov
— Demonstracijski eksperimentalni center Ljubljana	6 otrok

Zaradi minimalnih sredstev za investicije v skladu za družbeno varstvo skupščine občine Ljubljana Center (v letu 1973 planirano in realizirano 50.000 din) so vse vloge v glavnem ne-rešljive — izjavlja oddelek za družbene službe OS Center.

alisticne zveze, ker nam celotna praksa v našem zgodovinskem razvoju kaže, da so Zveza komunistov kakor vse subjektivne sile bile toliko močnejše, kolikor bolj so si znale neposrednejše, ravno s svojim delom v Socialistični zvezi, v njenih organizacijah in forumih zagotoviti podporo najširših množic članstva Socialistične zveze in delovnih ljudi za stališča.

Hkrati pa je bilo možno tudi oceniti ali so ta njihova stališča bila v organizacijah Socialistične zveze deležna pravega preizkusa njihove realnosti in ustreznosti, pa tudi prvih napotkov, metod, oblik, strategije in taktike, ki jo je treba zavzeti za to, da se določen kurs v družbenopolitičnem sistemu in v praksi najširših množic delovnih ljudi tudi uveljavi. Prav zato tudi na več mestih jasnejše opredeljujemo in zadolžujemo Socialistično zvezo za posamezne njene funkcije.

Hkrati smo tudi določnejši v zahtevah glede vloge sindikatov in njihove odgovornosti za ustrezen razvoj in mobilizacijo subjektivnega faktorja v celotnem sistemu družbenoekonomskih odnosov v smislu uveljav-

ljanja položaja delavca v skladu s pravicami, ki mu po tej ustavi gre. Skratka smatramo, da bi tako zaokroženo delovanje politično izvršilnega sveta skupaj z delom družbenih organizacij zagotovilo tisto politično trdnost v celotnem sistemu, zgrajenemu na samoupravnih družbenoekonomskih odnosih in na delegatskem razmerju, ki bo s svoje strani tudi največja garancija, da bo ta delegatski sistem v polni meri z vsjo lastno logiko, pristojnostjo in nepotvorenostjo zaživel in v celoti deloval in tako tudi dal pečat celotnemu našemu družbenopolitičnemu življenju in vsem organom samoupravljanja in organom oblasti tako v občini kot v temeljni družbenopolitični skupnosti kakor tudi v republiki in federaciji.

Prav zaradi tega tudi občino opredeljujemo bolj izrazito kakor v osnutkih nekaterih drugih republik kot samoupravno skupnost s celotnim spletom samoupravnih odnosov, v katerih delovni ljudje neposredno rešujejo probleme svojega življenja in dela, in tudi kot temeljno družbenopolitično skupnost.